

skému svědčí ještě to, že krátce před vraždou neměl vůbec žádných peněz a dne 10. prosince viděli u něho někteří svědkové asi 200 Kč.

Porotnímu soudu předsedal vicepresident zem. trest. soudu K r a t o c h v í l. Vyslechnuto bylo celkem 32 svědků a přečteno 44 protokolů. Pro obsáhlost tohoto materiálu a pro nedostatek místa jsme nuceni stručný referát a rozsudek přinést až v čísle příštím.

Porota v Opavě.

Ubodán k smrti.

Porotní období v Opavě započato bylo případem, který částečně projednán již byl trestním senátem.

V obci Veselí u Oder vytvořily se po politických roztržkách dvě skupiny mladíků sociálně-demokratických a německých nacionalistů, které si politické přesvědčení vzájemně vtloukaly pranicemi. Stalo se tak i loni 26. září, kdy dva bratři B a l l e r o v é přepadli několik mladíků jiného politického smýšlení, při čemž byl Rudolf F o l t a s čtyřikrát bodnut nožem a zraněn tak těžce, že čtyři dny nato zemřel. Jiný mladík D v o r s k ý, jednooký, byl zraněn nožem nad zdravým okem, při čemž jeden z Ballerů ještě křičel, že musí Dvorského připravit i o oko zdravé. Mladší z bratrů byl pro ublížení na těle souzen před senátem a také odsouzen. Staršímu, 30letému truhlářskému pomocníku Aloisu B a l l e r o v i, je kladeno za vinu, že způsobil smrtelné zranění jak Foltasovi, tak i Dvorskému, a je žalován proto ze zločinu zabití.

Ačkoli při vyšetřování se celkem obviněný k žalovaným skutkům přiznal a svědkové také v plném rozsahu své dřívější výpovědi opakovali, tvrdil Baller před porotou, že se na nic nepamatuje a že byl úplně opilý. V zúřivosti pak, když na něj bylo útočeno, bez rozmyslu prý kolem sebe bodal. Jeho obhájce žádal proto o výslech nových svědků, kteří by stupeň opilosti Ballerovi potvrdili, a soud žádosti vyhověl, odloživ líčení na týden; v tomto druhém líčení byli pak nabídnutí svědci vyslechnuti, ale nepřesvědčili nijak porotu o opilosti obžalovaného. Naopak porota všemi 12 hlasy uznala Ballera vinným zločinem zabití a soud vyměřil mu trest těžkého žaláře v trvání dvou roků.

*

Zabil své sestře manžela.

Dne 24. října 1925 ráno v 7 hod. příběhla domkářka Marie T e i c h m a n n o v á na četnickou stanici do Klimkovic, že její muž leží za osadou Josefovici v příkopu zastřelen. Na místo činu odebrala se ihned komise, která skutečně našla Antonína Teichmanna v příkopu v tratišti krve a stopy bot, které svědčily o tom, že Teichmann byl zavražděn a na toto místo přivlečen. U mrtvolky nalezena čepice, dřevák a čtyři prázdné patrony z browningové pistole ráže 7.65 mm. Bylo zjištěno soudními lékaři, že Teichmann zavražděn byl čtyřmi ranami. Dvěma do hlavy a dvěma do prsou a to z blízkosti. Ježto u nehožtíka bylo vše nalezeno, ihned se poznalo, že nejedná se o vraždu loupežnou, nýbrž o vraždu ze msty.

Bylo známo, že Ant. Teichmann nežije s příbuznými ve shodě. Pátrání po vrahu bylo proto obráceno k příbuzným. A zjistilo se, že den před nalezením Teichmanna, večer po výstřelech, potkali někteří svědci švagrovou zavražděného Františku K r á l o v o u, jak je-la s pole od nešťastného místa s kravským potahem domů. Při potkání prý dokonce si zastřela zástěrou obličej tak, aby ji nikdo nepoznal. Při prvním výslechu udala však, že výstřelů neslyšela a její švagr Ant. Teichmann po práci na poli odešel ke své sestře do Josefovíc. Její výpovědi byly nejasné a nepravděpodobné a proto byla zatčena. Později byli také zatčeni žena zavražděného Marie T e i c h m a n n o v á, její bratr František K r á l a jejich matka.

K činu se později přiznali a vylíčili, jak to bylo. Marie Králová vzala si Ant. Teichmanna v roce 1917. V manželství nebyla prý šťastna, neboť již rok po svatbě nastaly mezi manželi hádky, když se k nim přistěhovala roku 1918 sestra Teichmannové 33letá Františka Králová. Ta také první pojala plán Teichmanna zavraždit, do svého plánu zsvětla matku i sestru Marii Teichmannovou a měla též hlavní podíl na získání bratra Františka k provedení vraždy. Teichmann líčen byl jako člověk surový, svárlivý a piják. V opilosti bil ženu, děti, švagra i tchyni. Sousedé se ho pro jeho povahu obávali. O hospodářství se mnoho nestaral, často celou rodinu z domu vyháněl, svého, dnes šestiletého hochu hodil jednou v hádce na zem. Ženu krátce po porodu z postele vyhodil a v zimě vyhnal štípat dříví, takže konec konců neviděla prý si rodina jiné rady, než zbavit se Teichmanna násilím.

Obě sestry se přiznávají, že chtěly i zadržely bratra, aby čin provedl, a ten se přiznává, že tak učinil z útrpnosti k celé rodině. Odměna prý mu však slibena nebyla, ani ji nežádal a ani nedostal. Tchyně zavražděného však jakoukoli vinu popírá, vyřizovala sice někdy vzkazy deťer synovi, nepomyslela však, že k vraždě dojde.

Přelíčení konalo se se všemi čtyřmi zúčastněnými osobami: 24letým Františkem K r á l e m, 32letou Frant. K r á l o v o u, 33letou Marií T e i c h m a n n o v o u a jejich 51letou matkou. Rodina pochází z Václavovic.

František K r á l, vyučený zámečník, vzbudil nejlepší dojem. Na vojně dosáhl hodnosti četaře, nebyl trestán a vysvědčení z obecných škol i vojenských úřadů jsou pěkná. Rovněž všechny ženy dělají příznivý dojem, který by nenasmědčoval zločinu, pro který se před porotou měly zodpovídati. Všichni se přiznávají k spoluúčasti, ale ani Král nechce připustit, že by on sám na Teichmanna vystřelil. Střílel prý jistý Rudolf Ohřál, se kterým se seznal ve vojenské nemocnici. Toto tvrzení ukázalo se však býti vymyšleným.

Soudní lékaři podali posudek, že Teichmann byl zdravý a mohl žít ještě dlouhou dobu. Rány do hlavy byly smrtelné.

Byla předčítána řada spisů, svědeckých výpovědí, dobrozdání, smluv a j. Ženy vyličovaly Teichmanna jako člověka hrubého a také svědecké výpovědi nejsou od líčení žen